

РЕШЕНИЕ

№ 281

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13233** по описа за **2019** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 01.10.2019 г., постановено по НАХД № 20580/2018 г. Софийският районен съд (СРС), НО, 101 състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-970/16.10.2018г. на изпълняващия правомощията на заместник – председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователно дружество (ЗД) [фирма] на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 във вр. с §1, т.51 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за извършено нарушение на чл.20, ал.2 от Наредба № 49 от 16.10.2014г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз (Наредба № 49) .

Срещу решението е подадена касационна жалба от ЗД [фирма]. Касаторът счита решението за неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения – липса на мотиви, както и нарушение на материалния закон. Конкретно се твърди, че съдът не е обсъдил нито едно от възраженията на жалбоподателя и не е извършил пълно, всестранно и обективно изясняване на фактите и обстоятелствата по делото, като се излагат конкретни доводи в тази насока. Иска да се отмени решението и

вместо него да бъде постановено друго, с което НП изцяло да бъде отменено или алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството се представлява от адв. В., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юрк. В., оспорва касационната жалба и я счита за неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заключението на СГП е, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София–град, I касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С НП № Р-10-970/16.10.2018г. ЗД [фирма] е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си по чл.20, ал.2 от Наредба № 49 да определи обезщетението за вреди на лек автомобил „Л. капа“ с рег. [рег.номер на МПС] , заявени със застрахователна претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, полица № ВГ/22/117003050327, съобразно изискванията на Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства съгласно приложения № 1-6 от Наредба № 24 от 2006г. за задължителното застраховане по чл.249,т.1 и т.2 от КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. Наложена имуществена санкция на дружеството е определена в минималния размер, предвидени за повторно нарушение.

Според установеното от Софийския районен съд, в КФН била получена жалба по повод заведена пред ЗК [фирма] претенция № 0000-5000-18-100235 по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", във връзка с което е била извършена проверка в дружеството. Претенцията е заведена при застрахователя на 06.02.2018г. като на датата на завеждането ѝ били представени писмени доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер, както и декларация за банкова сметка, по която да се изплати определеното застрахователно обезщетение. След тази дата от увреденото лице не са били изисквани допълнителни доказателства. На 19.06.2018г. ЗК [фирма] се произнасло по претенцията чрез изплащане на обезщетение в размер на 322,80 лева. При извършена проверка на техническата експертиза е установено, че обезщетението било определено в нарушение на методиката за уреждане на претенции за обезщетение на увредени МПС по застраховка гражданска отговорност – описани в четири самостоятелни пункта. След указания от КФН да съобрази изискванията на методиката, застрахователят е определил обезщетение в по – висок размер и изплатил доплащане по претенцията в размер на 165, 04 лева.

Фактичката обстановка е вярно и точно установена от районния съд след цялостен анализ на събраните по делото доказателства. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, обсъдил ги е и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи. Неоснователни са доводите за немотивираност на съдебния акт, тъй като в решението са изложили конкретни и ясни съображения за формираните от съда изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал

и е взел отношение и по наведените в жалбата оплаквания, част от които се отнасят до въпроси, които са включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Касационната инстанция споделя изводите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, при съставянето им не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание, а по съществото на спора - че дружеството е осъществило вмененото нарушение. Описанието на нарушението както в АУАН, така и в НП е достатъчно конкретно и не препятства възможността наказаното лице да разбере какво е административнонаказателното обвинение срещу него. Нарушението е индивидуализирано не само чрез посочване на коректната правна норма, но и чрез словесно описание на изпълнителното деяние чрез посочване на обстоятелствата, при които е било извършено, начина и средствата за осъществяването му. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага наказание, респ. имуществена санкция.

Съгласно чл. 499, ал. 2 от КЗ, при вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда. Обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с наредбата по чл. 504.

Чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49/16.04.2014 г. определя реда за определяне на обезщетение за вреди на МПС, претендирани на основание задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, като за целта препраща към методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства. С неспазването на този ред се реализира състав на административно нарушение, за което е установено административно наказание. С неизпълнението на задължението застрахователното обезщетение да бъде определено съобразно Методиката по Наредба № 24 е извършено нарушение на Наредба № 49, която се явява акт по прилагането на КЗ, и това е основание да бъде ангажирана отговорността на дружеството. В случая, както правилно е приел и районния съд, нарушението е безспорно установено, доколкото доплащането на сумата от 165,04 лева, извършено от страна на застрахователя, но едва след започване на проверката от страна на контролния орган, представлява косвено потвърждаване на фактическите констатации и изводи на наказващия орган, а именно, че първоначално изплатеното обезщетение е определено в несъответствие с изискванията на Методиката.

Нарушението е повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на друго наказателно постановление, с което ЗД [фирма] е санкционирано за същия вид нарушение. Имуствената санкция е определена в минимален размер, поради което правилно районният съд е приел, че същата съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение. Съдът е изложил и съображения относно липсата на основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН, които касационната инстанция възприема изцяло.

В обобщение касационната инстанция намира решението на СРС за валидно,

допустимо и правилно и като такова същото следва да бъде оставено в сила. При това положение следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо от АПК вр. чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.10.2019 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101 състав, по НАХД № 20580/2018 г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: